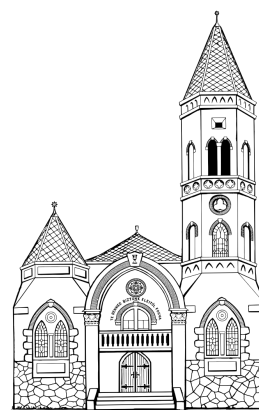

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2020. nyárutó

Kicsinyhitű, miért kételkedtél?

„Péter, kiszállva a hajóból, járni kezdett a vízen, és elindult Jézus felé. Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: Uram, ments meg! Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” (Mt. 14. 28–30.)

A Bibliában többek között az a nagyszerű, hogy mindig a lényegről beszél. Gyakran fordul elő, hogy mi nem értjük, hogy egy-egy történet mit is akar üzeni nekünk kétezer év távlatából. Ám ilyenkor jó, ha feltesszük magunknak a kérdést: biztosan jó helyen keresem a szöveg üzenetét? Nem lehet, hogy a hiba az én készülékemben van? Hiszen olyan sok minden tudja zavarni az adást, legyenek bár a jelek mégoly tiszták és érthetőek is. Itt van például ez a történet Péterrel: annyira egyszerű a feladata, hiszen csak ki kell lépnie a hajóból és nyílegyenesen elindulnia Jézus felé. Azonban mindez valami miatt nem sikerül neki. A probléma nem Jézussal van. Nem az a baj, hogy lehetetlent kért tőle a Mester. Még csak nem is ott hibázik a történet, hogy Péter nem annyira szeretne kiszállni a hajóból, hiszen ő kéri Jézust, hogy tegye lehetővé mindezt. Az igazi kihívás a körülményekben rejtőzik. Tagadhatatlan, hogy ebben a történetben nem hétköznapiak a körülmények: viharos szél, mély víz és komoly hullámok, és egy ember, aki még sosem járt a vízen. Azonban pont itt érkezünk meg a történet középpontjához.

Bármilyen furcsán is hangzik, az igazi kérdés sosem az, hogy mekkorák a hullámok körülöttünk vagy milyen mély a víz alattunk, hanem az, hogy kire nézünk, kiben bízunk és reménykedünk.

A keresztyénség kialakulása óta ezt az egyetlen, ám annál fontosabb fókuszváltást hirdeti, erre biztatja az elbizonytalanodott emberek generációit. Vádolták emiatt sokszor a keresztyéneket. Elhangzott számtalanszor, hogy nem a valósággal, nem a létező világgal foglalkozunk, hanem valami ködképet hajszolunk, sőt, ópiummal kívánjuk tompítani a kőkemény valósággal átélt ütközések fájdalmát. Valóban, nem olcsó vigasz feltámadásról és örök életről beszélni a ravatal mellett? Nem kegyes hazugság Isten szeretetéről beszélni a kítaszítottaknak? Nem szemérmertlenség a mennyei kincsekről prédikálni a napi betevőért küzdőknek? Mi segít nekünk, itt és most a saját lehúzó, megnyomorító, félelmetes körülményeink közepette életben maradni?

A probléma gyökere ott van, hogy megtanultuk a történeteket, a szavakat, az igéket, csak éppen nem hiszünk bennük. Akkor kegyes hazugság az örök élet üzenete, ha számunkra az egyetlen igazság a halál valósága. Akkor olcsó vigasz az Isten szeretete, ha mindebből az egyház semmit sem érez, semmit sem ad át a körülötte élőknek. Akkor kezd el süllyedni Péter, amikor számára a veszélyes, kihívásokkal teli pillanat valóságosabbnak, igazabbnak tűnik, mint a Megváltó személye. Meg kell tanulnunk tehát újra hinni Őbenne, aki most is él, most is szólít és hív bennünket, hogy kövessük Őt. Mert csak így tölthetjük be a nekünk adott küldetést is. Csak így tudunk a valóságról beszélni és az igazságot cselekedni, letörölni a könnyeket és enyhíteni a nélkülözést. Csak így vagyunk képesek életben maradni saját életünk mélybe húzó közegében.

Szász Lajos

Szabadabb nyár után

(gondnoki beszámoló)

1.Kor 3, 9 „Mert mi Isten munkatársai vagyunk ...”

Pünkösdkor kezdtünk kiszabadulni a COVID vírus okozta bezártságból. Előtte hónapokig minden azt sugározta: „Maradj otthon”. Nagy megkönnyebbülést jelentett számomra, mikor az országos tiszti főorvos asszony engedélyezte, hogy ismét kézfogással köszönthessük egymást. Jó volt újra látni a templomban és a hétközi gyülekezeti alkalmakon megjelenő ismerős arcokat. Így a nyár az erőgyűjtés ideje lehetett. Noha sajnos le kellett mondani a mátraházi hittantáborokat, a lelkészek és a segítő munkatársak odaadásának köszönhetően nagyjából egy hónapon át folyamatosan zajlottak a napközis táborok a gyülekezeti teremben és a templomban. A konyha munkatársai is

örömmel szolgáltak a hosszas bezártság után a kisebb, néhány tíz fős csoportoknak a szokásos ezres adagok helyett is. Hálás vagyok azért, hogy kb. 130-as létszámmal augusztus végén meg tudtuk tartani a szárszói többgenerációs gyülekezeti táborunkat is. Függetlenül gyülekezeti szerepüktől mindannyian tudhatjuk, hogy Isten a mi legfőbb főnökünk és bízhatunk kegyelmében, áldásaiban. Még akkor is, ha újra erősödnek a vírus terjedése miatti korlátozások. Kérem a testvéreket, hogy a mi Urunkba vetett bizalom legyen az attitűdünk, ezt a reménységet sugározzuk környezetünkbe még maszkviselés és távolságtartás közben is.

Mezőpaniti testvérgyülekezetünk templomának építése is jól halad. Már a belső munkálatok folynak. November 8-án tervezik a felszentelést. Remélem, hogy lesz lehetőségünk ezen az ünnepi alkalmon részt venni. akár személyesen, akár az interneten keresztül. Továbbra is folytassuk az imádságos támogatást!

A nyáron az építkezések is folyamatosan és szervezeten folytak. Gimnáziumunkban szeptember 1-én elindult az oktatás. Sajnos kivitelezési hiányosságok miatt (csatorna bekötés) az egyik szintet 2 napra le kellett zárni már másnap. Azóta újabb kritikus akadály nem merült fel. Az üzemeltetés közben kiderülő kisebb-nagyobb hiányosságokat folyamatosan pótolják, ill. javítják a kivitelezők. Az iskola régi épülete is megújult. A nyári szünet nem volt elég minden munkafázisra, de terveink szerint októberre a most tervezett felújítások elkészülnek. Sajnos a járványhelyzet miatt Buda második református gimnáziumának ünnepélyes avatása valószínűleg a jövő évre tolódik.

Köszöntjük intézményeink új dolgozóit. Külön is Joó Christopher teológust, aki a gimnáziumi diákok lelki gondozását végzi. Így Németh Tamás iskolalelkész mellett egy újabb főállású munkatárs építi a hidat intézményeink és a gyülekezet között.

Gyülekezetünk kántorátusa évek óta színvonalas zsoltáros istentiszteletekkel szolgált szombat esténként. Reméljük, hogy mihamarabb újra indulhat ez az úrvacsorai előkészítőként is szolgáló igei alkalom. Kérjük a testvéreket, hogy figyeljék a kapcsolódó hirdetéseket!

Lénárt Linda orgonaművész kántorunk a vasárnapi és a hétközi szolgálatokon túl, szeptember 26-án 17:30-tól ad koncertet temp-loomunkban a Bach Mindenkinék fesztivál keretében. Közreműködik: Ördög Anita – ének.

A személyes részvétel a gyülekezeti csoportokban a nyári szünet alatt és után visszaállt a közvetlen részvételre. Arra kérem a csoportok vezetőit, hogy a járványhelyzet függvényében a csoportok tagjai kérése szerint tartsanak személyes vagy online, esetleg „hibrid” alkalmakat. Kérünk mindenkit, hogy lehetőség szerint kapcsolódjanak be valamegyik körbe. Jelentkezni a lelkészeknél, a presbitereknél és a gyülekezeti munkatársaknál lehet. Tartsuk egymással a kapcsolatot továbbra is minden lehetséges módon. Köszönöm a lelkészek és a gyülekezeti munkatársak odaadó szolgálatát.

Köszönöm az istentiszteletek videó közvetítésének műszaki háttérét megteremtő fiatal csapatnak (Pálfi Szabolcs, Németh Vajk, Simon András és Szabó Gergő) a folyamatos, hónapok óta tartó odaszánását.

A virágvasárnapi konfirmációt el kellett halasztanunk. A jelenlegi állapot szerint két részletben, október 11-én és 18-án tartjuk a családokkal egyeztetve.

Úrvacsorát a higiéniai korlátozások betartásával, Dávid András testvérünk szervezési munkájának és többek adományának köszönhetően immár 36 kis kehely felhasználásával tartunk.

A gyülekezetünk a szűkséget szenvedők támogatására diakóniai alapot hozott létre Pál Sándor pópresbiter testvérünk kezdeményezésére. Ő sok tapasztalattal bír az ilyen szolgálatokban, ezért számítunk összefogó munkájára a diakónus szolgálókkal együttműködve. Kérjük, hogy ki-ki lehetőségei szerinti összeget utaljon erre célra gyülekezetünk számlájára, „diakóniai alap” megjegyzéssel. Akinek pedig segítségre van szüksége, jelezze telefonon vagy e-levelelben. A szükségben levők támogatása és segítése is folyamatos.

Ugyanakkor kérem, hogy Szász Lajos vagy az én jóváhagyásom nélkül senki se hozzon adomány csomagokat a gyülekezeti terembe. Mivel nincs raktározásra szolgáló teremünk, a gyülekezeti teremben és a galérián folyamatosan méltatlan körülmények alakulnak ki, akadályozva azok rendeltetésszerű használatát.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot, különösen is a diakónusok fizetését. A gyülekezet kiadásai is növekednek az intenzívebb on-

line jelenlét és a krízishelyzet miatt. Kérjük a testvéreket lehetőség szerint az online perselypénz utalásra is.

Köszönjük a Budafoki Református Keresztény Alapítvány részére nyújtott 1%-os támogatást. 164-en több mint 1mFt-ot utaltak 2019-es jövedelmükből. Iskolánk Rózsakertért alapítványa javára 206-an kb. 1.5mFt-ot ajánlottak fel.

Folyamatosan kövessük figyelemmel a www.feltamadas.hu honlapot és az ott található gyülekezeti naptárat.

Nagy kiváltságban van mindannyiunknak része. Legyünk büszkék rá és építsünk bátra erre a kiváltságra:

1Kor 3,16 „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten lelke bennetek lakik? ”

Budafok, 2020. szeptember 18.

Áldás! Békesség!

Németh Géza

Hittel lépni, áldani az Urat és az Ő vezetését kérni

Mint annyi minden más az idei évben, a kenutúra előkészületei is rendhagyó módon indultak a COVID-19 járvánnyal kapcsolatos körülmények miatt. Hosszú ideig bizonytalan volt, hogy lesz-e kenutúra, lehetővé teszi-e a járványhelyzet, az annak kapcsán elrendelt korlátozások, illetve mennyire talál nyitott fülekre a hívó szó. Emiatt aránylag későn indult a szervezés. Az előzetesen kiküldött igényfelmérő kérdőívre nagyon gyorsan megérkeztek az első válaszok és elindulhatott a szervező munka. (*De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. Jak 1,6*) Ennek során többször is a hála érzése töltött el. Hálás lehettem, hogy a jelentkezői kemény magra támaszkodva elindulhatott a szervezés. Majd, hogy olyan információtechnológiai újdonságok, alkalmazások, mint on-line megosztható kérdőívek, távkommunikációs és banki rendszerek, valamint digitális térképek és időjárás előjelzések segítik a hatékony munkát. Azután sokak szolgálatáért, akik idejüket, energiájukat áldozták a sikeres lebonyolítás érdekében. Elidőzve a korábbi kenutúrák emlékein hálát adtam az Úrnak, hogy eddig mindig szép idővel ajándékozott meg minket a gyülekezeti vizitúránk során. Csak egyetlen alkalomra emlék-

szem, amikor néhány évvel ezelőtt ugyanebben az Esztergom Szamárhely – Dunabogdány relációban hajóztunk, hogy szemerkélő esőben indultunk el, de a Szentendrei szigetcsúcsnál már akkor is verőfényes napsütésben tudtunk fürdőzni. *(Áldjad, lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Zsolt 103,1-2.)*

Ahogy közeledett az indulás napja egyre gyakrabban fordultak elő jelentős csapadékok, amelyek a Duna vízszintjének folyamatos emelkedését eredményezték. Augusztus 5-én kora reggel jelezte András, hogy gond lehet az általuk táborhelynek előző szombaton kinézett helyszínekkel az áradás miatt, mert a tapasztalatai alapján a Dunakanyarban akkor ideális a környezet a fürdőzéshez, ha Budapesten a Duna vízszintje nem haladja meg a 330 cm-t. Az előrejelzések viszont 5 m körüli szintet jeleztek előre augusztus 8-ra, az áradás csúcspontjaként Budapesten. Egyik oldalról megmosolyogtató volt, ahogy megtapasztalhattam, hogy pozícionálhatjuk magunkat feljebb, vagy még feljebb az elért technológiai-műszaki haladás, szuperszámítógépeink, okosabbnál-okosabb telefonjaink, informatikai rendszereink, megoldásaink, robotjaink, biogenetikai, vegyipari vívmányaink miatt, az Úr ma is Úr, aki szelet és vizet támaszt. Másik oldalról aggasztó is akár, mert mit tehet ezek ellen egy egyszerű kis szervező, aki a legjobbat szeretné adni a résztvevőknek és magának is. A jó hír, hogy erre is megvan a régi keresztény recept: tedd meg, ami rajtad múlik és imádkozz azért, ami az Úr hatalmában van. A túra előtt pénteken, annak tudatában indultam el felderíteni, hogy mi vár ránk a szigetcsúcson, hogy biztosan éreztem, hogy kis csapatunk és támogatóink imái meghallgatásra fognak találni. Az általános tapasztalat az volt, hogy a parti erdősáv majdnem mindenhol vízben áll. Az egyik korábban kinézett táborhelynél, ami szintén víz alatt volt, ugyan lehetőség nyílt volna kikötni és egyesével kihozni a partra a hajókat, de a parti szolgálat legközelebb csak 300 m-re tudott volna leparkolni és árnyas táborhelyet sem nagyon lehetett látni a közelben. Ez volt a legjobb helyszín akkor, de úgy gondoltam, hogy az Úr ennél jobbat akar adni. Konkrét cél nélkül, de az Ő vezetését kérve indultam tovább és végül elvezetett egy olyan helyszínre, amiről úgy gondoltam, hogy nekünk szánt. Másnap hálás szívvel, jó hangulatban fogyasztottuk el az árnyas fák alatt a parti szolgálat által biztosított ínycsiklandozó falatokat és került sor az áhítat megtartására. *(Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Zsolt 23,2)*

A túrán 2 nyugdíjas korú, 14 aktív munkavállaló, 5 kamasz - fiatal felnőtt és 6 gyerek vett részt. A parti szolgálat és egyéb támogatók mind a 40 feletti gyülekezeti tagok közül kerültek ki.

Remélem, hogy valaki ír majd a vízitúráról is, ami legközelebb majd másokat is bátorít a részvételre. A fenti sorok pedig remélem, hogy a szervezésben való részvételre.

Balla Csaba

Vízitúra

Az utóbbi években valahogy kimaradt az életünkből a gyülekezeti evezés, pedig voltunk már, és tudjuk is, hogy milyen jó hangulatú, kellemes program. Idén az utolsó pillanatban jelentkeztünk, amikor már nem is nagyon volt hajó, de Dávid András mélyen Balla Csaba szemébe nézve azt mondta: „Az nem lehet, hogy Attiláék ne jöjjenek...!”, Hát így.....Köszönjük a bizalmat, és a szeretetet. Az lehet, hogy Cavalloni Gyöngyi százszor megbánta, hogy ott voltunk, és a mi hajónkba szállt, de ne szaladjunk az események elébe!

Huszonegynéhányan vágtunk bele augusztus 8-án a vízi kalandba. Dunabogdányban hagytuk autóinkat, és egy rövid „sárga buszozás,, után, Esztergom-Szamárhegynél vettük át a hajókat.

Vízre szálltunk! A folyó, a korábbi esözéseknek köszönhetően megáradt. Mivel nem vagyok egy tapasztalt vízitúrázó, az első 1-2 órában kicsit félelmetesnek tűnt, nem is mertem levenni a mentőmellényem egy jó darabig. Szegény Gyöngyi feláldozta magát, mert én határozottan kijelentettem, előző rossz tapasztalataim alapján, hogy márpedig én a hajó orrába semmiképpen nem ülök! Attila mégsem ült oda, mert akkor egyrészt elsüllyedünk, másrészt ki kormányoz? Hát így lett Gyöngyi a kiszemelt áldozat, aki hősiezen felvállalta ezt a pozíciót. Légies termete azt eredményezte, hogy a hajónk orra megemelkedett, és szinte siklottunk a vízen!

Lehet hogy eltúlzom, mert ritkán evezek, de a folyó egyszerűen gyönyörű volt! Az áradásnak köszönhetően kicsit vad, gyors, barna a sok hordaléktól. Mindenféle ágak, kisebb-nagyobb rönkök úsztak rajta. A sodrásnak köszönhetően, ha egy percet sem evezünk, talán akkor is célhoz érünk! Utunkat csak a kormányosunk tette bonyolultabbá, és izgalmasabbá, hogy ne legyen ez csak olyan egyszerű kis „csorgás,,! Rögtön a legelején, mikor Gyöngyi, és én még kicsit megszeppenve néztük a vágató folyót, a hajót a meder közepe felé kormányozta, ahol minden még vadabb, még gyorsabb, még hömpölygőbb volt. Minden hajó - rajtunk kívül - a folyó szélén próbált haladni, csak mi dacoltunk bátran az elemekkel. Gyöngyi még tartotta magát, nem szólt, de hátul-

ról is érzékelttem a feszültséget. Én ugyan szóvá tettem, hogy talán mi is haladhatnánk ott, ahol a többiek, de a sorsunk eldőlt, mikor Attila lett a kormányosunk. Ez az út folyamán még okozott izgalmakat. Például – szerintem - senki nem ment olyan közel a bolyákhoz, mint mi! Mikor próbáltunk mellette elevezni, nem láttuk, hogy alulról beleakadt egy nagy rönk, és mikor ráfutottunk, nagyot döccent a hajó. Kicsit félelmetes volt. Az is izgalmas volt, mikor Attila tapasztalati úton rájött, hogy a másik oldalon sokkal gyorsabb a sodrás, és nekünk, másokkal ellentétben, feltétlenül át kell vágnunk, és ott kell haladnunk... Nem mesélem tovább a mi kis „plussz”, izgalmainkat, a lényeg, hogy élve megúsztuk. Szerencsémre az út folyamán, már Gyöngyi is nekibátorodott, és ketten próbáltuk Attilát lebeszélni, mindenféle izgalmas és egyben értelmetlen manőverről! (Utólag is hála Gyöngyinek!)

És hogy milyen volt a folyó, és a táj??? Leírhatatlan! Sütött a nap, gyönyörű idő volt, a folyó - mint már meséltem - vad, és gyors, a környező hegyek, a sok csapadéknak köszönhetően elképesztően zöldek... A Dunakanyar és Visegrád látványa egyszerűen megunhatatlan! És még mindezt lehet fokozni! Kikötöttünk Kisoroszinál, ahol terített asztal, gőzölgő gulyás fogadott minket! És ki volt, aki mindezt oda varázsolta??? Na, ki? Hát persze, hogy Szalai Zsuzsa és Szalontai Károly!!!

Tudom, hogy már sokan és sokszor megköszönték nekik, de nem hiszem, hogy lehet elégszer. Nagyon köszönjük Zsuzsa és Károly! Andrásnak és Csabának is köszönjük az újabb és újabb túrákat, a fáradhatatlan szervezést, a kitartást ennyi éven keresztül, és a sok türelmet!

Nagyon szép élmény volt. Feltöltődtem tőle, és olyankor, mikor nem tudok elaludni, mert kicsit túl sok a feszültség, csak lecsukom a szemem, és felidézem, ahogy csorgok a Dunán Visegrád alatt, és máris minden egy kicsit jobb és naposabb lesz.!

Köszönöm minden segítőnek, hogy megélhettük ezt a szép napot, ezeket a felejthetetlen élményeket!

Találkozunk jövőre!

Rideg Erika

**Balatonszárszó
2020. augusztus 20-26.**

Nagyon jól sikerült az idei nagycsaládos tábor Balatonszárszón. Minden nap meghatározott rend szerint jöttek a programok. Reggeli után éneket tanultunk. Ifisek is részt vettek az éneklésben, zenélésben, Csenge vezetésével. Volt fuvola, furulya, gitárok, szaxofon, teljes nagyzenekar biztosította a szép hangzást és jó hangulatot. Ezután a kicsi gyerekeket elvitték kézműves foglalkozásokra, mi pedig előadást hallgattunk, majd kiscsoportokban megbeszéltük a hallottakat. Nagyon jó ízű beszélgetések voltak minden nap. Utána ebédelni mentünk. Ebéd után szabad program, pihenés, fürdés a Balatonban, kirándulás, séta a környéken. Mindenkinek lehetősége volt a kikapcsolódásra, ahogyan egyénileg szereti. Este, a vacsora után megint gyönyörű énekeket tanultunk, majd nagyon tanulságos, szép bizonyágtételeket hallgatunk. Volt irodalmi est, egy remek előadás a Seuso kincsekről, hajnali imaséta Rád pusztán, kirándulás Balatonföldvára a magas parti kilátóhoz, ahol hajózástörténeti kiállítást is láthattunk. Nagyon sok és színvonalas programon vehettünk részt. Finom tartalmas ételekkel láttak el bennünket. A szállásunk is nagyon kényelmes és jó minőségű volt. A hét végére csodás lelki töltéssel mehettünk haza. Jó ebbe a gyülekezetbe tartozni és köszönjük minden szervezőnek ezt a színvonalas nyaralást!

Szalai Zsuzsa

A gyülekezeti sokgenerációs tábor új – immár az ötödik – helyszínt próbálta ki és ismét az ifis táborral együtt került megrendezésre. Mikor a februári munkatársi hétvégén felmértük a helyszínt rögtön látszott, hogy Debrecen óta nem volt ilyen jó adottságú táborhelyünk. Aztán jött az alternatív munkarend, majd a feloldás és mire eljött az augusztus szurkolhattunk, hogy egy esetleges második hullám ne húzza át a hit-táborokhoz hasonlóan ezeket a terveket is. Megérkezve a vonattól némi séta vezetett az SDG által fenntartott létesítményig. Köszöntöttük az autóval érkezőket és hamar megismerkedhettünk a hétvégére érkezett diósi gyülekezettel, akiktől bizonyágtételt is hallhattunk, illetve később, egy barátságos focimeccsen kerekedtünk felül rajtuk.

A napkezdő ifjúsági áhítatok témája a szeretethimnusz egyes sorain való elmélkedés volt. A délelőtti lelki részét az ifis zenekar zsoltárokból és ifjúsági énekekből építkező dicsőítése folytatta. Az előadások témája a „keresztény család tagjai” voltak: az Atya, az anyaszentegyház és testvérünk: Jézus. Ezt követték a kiscsoportos beszélgetések, gyermek, ifis és felnőtt körben. A gyermekek már előadás alatt elkezdtek saját

foglalkozásukat, amit kézműveskedéssel fejeztek be. A dicsőítés este folytatódott, amikor néhány bizonyágtételt is meghallgattunk például az intézményvezető Vas Pálét.

Délután lehetett strandolni, kirándulni, sportolni. Meglátogattuk a Hajózási Múzeumot. A poszterek és kisfilmek mellett lehetett csomókat kötni, evezőpadozni, volt kormánylapát és szélerősség szimulátor. A koránkelést bevállalók a hét végén – az időjárás stabilizálódása után – meglátogattak Lelle határában egy XIII. századi templomromot. A téglából és faragott homokkőből épült templom az ősi Rád nemzetséghez kötődik, ami a török időkben pusztult el és a későbbi birtokos Festeticsek sem építették újra. A fociban egyébként három, míg a röplabdában öt csapat is elindult. A pingpong az előbbieknél tovább tartott és végül az egyik családfő nyerte meg.

Szárszón két tanösvény is található, az egyik a településsel kapcsolatba hozható költőkkel foglalkozik – ezt egy sorverseny kapcsán az ifisek is érintették. Az esti programban pedig további kulturális eseményként volt egy előadás Marosán Csabától, illetve megismerkedhettünk – az iskolai tananyagba már sok helyen nem férő – Pilinszky János munkásságával. Hétfőn a Seuso kincs néhány tudományos és történeti vonatkozásáról hallhattunk Főrizs István prezentációjából. Vasárnap a BL döntőnek is jutott idő, igaz nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Kedd este az ifjúsági alkalmak egyik zárásaként Komjáti Reginától és Börzsönyi Rékától néptáncokat tanulhattunk.

Szabó Máté

OTTHON VAGYOK!

Az alsós napközis hittantábor élménybeszámolója

Az otthon, mint hely sokféleképpen él az emberek fejében. Az otthon az a hely, ahol van egy szobám, ahol önmagam lehetek, ahol biztonságban érzem magam, ahol a legnyugodtabb hangon beszélhetek, vagy éppen hangosan kiabálhatok. Az otthon biztonság és szabadság. Ebben a naptári esztendőben mindannyian sok időt töltöttünk otthon. Ezért döntöttünk úgy, hogy a hittantábori héten minden nap megvizsgáljuk a kérdést: mit mond Isten Igéje az otthonról? Az augusztus 3-7. közötti napokon megtartott alsós hittantáborban részvevő gyerekeket kérdeztünk meg arról, milyen üzenetet, milyen emléket vittek magukkal a tábori hét zárásakor.

Nekem a kézműveskedés, karkötő készítés és éneklés tetszett. Az ebéd is nagyon finom volt. (Bence)

A zenés éneklés nagyon jó volt. A ritmus hangszerek és a táncos jó hangulat nagyon tetszett. (Domi)

A hittantáborban arról tanultunk, hogy otthon vagyunk a templomban. A kézműves foglalkozáson festettünk kavicsra házat, készítettünk csipeszcsaládot, dobozokból házakat, nemzetiszínű madarat, és spatula-embereket is. A reggeli tornák is tetszettek, és mindig mentünk a játszótérre is, ahol Tamás bácsi is felült a pörgőre. Nagyon tetszett a teknőscsaládról szóló mese, ha a családban kér valaki tőlünk valamit, azt tegyük meg, és minél gyorsabban. A csoportbeszélgetésen fonalból alkottunk pókhálót, úgy ismerkedtünk meg. Ebéd után Döme történetét mesélték a felnőttek, kár, hogy a végét nem hallottam. A legjobban ezek énekek tetszettek: „Akkor majd táncolva örül Isten népe...” és „Nem érek rá, nem jöhetek a vendégségbe...” Nagyon örülök, hogy Abigél és Regina (ifis tábori segítők – szerk.) megtanított gumis karkötőt készíteni. (Csilla)

Nekem a kézműveskedés tetszett, a tánc meg a torna és a zenélés. Megismertem Regit, és kikötöttük Gellért cipőfűzőjét. (Emma)

Nagyon tetszett a sok foci, játszótérezés és kézműveskedés. Otthon a városunkban téma tetszett a legjobban a kirándulással, városnézéssel és fagyizással. (Dani)

Hogy mit tanít nekünk a Biblia és Jézus Krisztus az otthonról? Hétfőtől péntekig olyan bibliai igeszakaszokat olvastunk el, amelyek erre a kérdésre keresik a választ. Jézus betlehemi jászolától elkezdve megvizsgáltuk, mit jelent az, hogy ő a názáreti, hogy kötődik otthonaként emberekhez, nemzetéhez, a jeruzsálemi templomhoz, de ami a legfontosabb: Isten országához. Hálásak lehetünk mi is a családjainkért, Budafok-Tétényért, Magyarorszáért, a gyülekezetünkért ahol otthon lehetünk. De leginkább azért, hogy Isten országának polgárai lehetünk!

Németh Tamás táborvezető lelkész

Alkalmaink

A vasárnapi 10:00 órás istentiszteletet a távolságtartás és maszk viselés szabályai szerint tartjuk meg. Ez az alkalom online is követhető.

A kiscsoportos alkalmak a csoport igénye szerint kerülnek megtartásra, melyről a csoportvezetőktől kérhetnek tájékoztatást.

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: 229 22 78

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Szász Lajos

Iskolalelkész: Németh Tamás

Beosztott lelkészek: Ferencz Lilla, Papp-Tóth Viola, Pető Veres Kata

Gondnok: Németh Géza

Hitoktatók: Juhászné Szabó Kata, Pajzs Réka, Váradiné Sipos Judit

Honlapunk: <http://www.feltámadás.hu>

Óvodánk éves igéjének az alábbi ígérést választottuk:

" De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el. Ézs 40, 31

Az előző nevelési évünk jól indult. Bár nem tudtunk 10 csoportot indítani az országos óvodapedagógus hiány miatt és ennek eredményeképpen jóval kevesebb gyermeknek tudtunk helyet biztosítani, de a szakmai magas színvonal továbbra is megmaradhatott. A tavasszal bekövetkezett világjárvány miatt sok új kihívással kellett szembenéznünk. Mindenki elfáradt - családok, munkatársak -, de mégis büszkék lehetünk arra az összefogásra, megértésre, támogatásra, ami óvodánkban megvalósulhatott.

Az idei tanévben, nem tudjuk, mit hoz a jövő, lesz-e újabb hulláma a járválynak vagy sem, de tanulva tapasztalatainkból igyekszünk kiszámíthatóan tervezni jövőnket, imádkozni Istenhez, hogy továbbra is tartsa intézményünk, munkatársaink és családjaink felett óvó kezét, adjon erőt az előttünk álló feladatokhoz.

Hálásak vagyunk mindazért a rengeteg áldásért, mellyel Isten elhalmoz bennünket. Újra indíthattuk a 10. csoportunkat, minden csoportban megfelelő létszámú munkatárs segíti a gyermekek testi-lelki nevelést. A Kishalacska épületébe 15 gyermeket, a Nagyhalacskába 58 gyermeket várunk az idei nevelési évben szeptember 1-től.

Célunk, heteronóm gyermekcsoportokat kialakítva, kisebb gyermeklétszámmal, keresztyén és elkötelezett szakemberekkel, Istennek tetsző

magas színvonalú szakmai munka végzése intézményünkben. Óvodai nevelésünk során a gyermekek biztonságos, kényelmes környezete, az egészségük védelme, a mozgásigény, játékigény kielégítése áll a középpontban.

2018/2019 évben, Bodrog Málna és Zsófi szüleinek a kezdeményezésére elindult a Törley téri épületben a komposztálás és az első használható komposztot már vissza is tudtuk forgatni tavasszal az óvoda kertjébe. A környezettudatos nevelés megvalósításában minden csoport aktívan vesz részt, így a Bartók Béla úton lévő intézményünkben is lehetővé vált a szelektív hulladékgyűjtés megalapozása, bevezetése és lehetőséget kaptak a komposztálás elindítására.

Tervezzük, hogy gyermekeinkkel rendszeresen szervezett intézményen kívüli tevékenységeken (kirándulás, szüret, múzeumlátogatás...) veszünk részt.

Tovább támogatjuk óvodapedagógusaink és a pedagógiai munkát segítő munkatársak képzését. Nagy hangsúlyt fektetünk a hagyományörzésre, a tavalyi évben 9 óvodapedagógus vett részt „Így tedd rá” képzésen.

Szeretnénk, ha a családok is a közösség részének éreznék magukat. Éppen ezért rendszeresen bevonjuk őket óvodai programjainkba. (Halacska nap, Adventi kézműves délután, Karácsonyi teadélután, Szülői bál, Templomi szolgálat a gyermekekkel, Kirándulás). Ezekon az alkalmakon a családok kötetlenebb formában ismerkedhetnek egymással, mélyíthetik kapcsolataikat.

A következő nevelési évre többféle felújítási munkálat között is gondolkodunk. Mindent nem tudunk egyszerre megvalósítani, de fokozatosan kell a 60-as években épült épületre állagmegóvás és korszerűsítés céljából tervezni.

Isten áldása legyen óvodánkon!

Gyenes Krisztina

**Tanévkezdés a
Rózsakereti Demjén István
Református Általános Iskola és Gimnáziumban**

Intézményünk és a fenntartó gyülekezetünk hosszú évek óta izgatottan várta idei a szeptembert, amikor is az iskola élete egy újabb mérföldkőhöz érkezett. A rózsakereti iskola 41. és az egyházi fenntartású iskola 9. évében Istennek hála elkészült a gimnáziumi épületegyüttes.

Sajnos a vírushelyzet miatt csak létszámcsökkentett évnyitóval indíthattuk el az új tanévet.

A gimnázium hatalmas tornatermébe az elsős és kilencedikes diákokat hívtuk erre az alkalomra. Az ünnepi istentiszteleten nagytiszteletű Szász Lajos lelkész úr és Karsay Ferenc polgármester úr is köszöntötte a diákokat. Az elsősök örömmel vették át az önkormányzat ajándékát, a tornazsákokat, amelyeket polgármester úr és Németh Zoltán alpolgármester úr adott át. Az ünnepélyes alkalomról felvétel készült, melyet iskolánk többi tanulója és szüleik is megtekinthettek egy órával később a digitális oktatás során létrehozott youtube csatornán.

Fenntartó gyülekezetünk lelkésze iskolai évnyitó beszédében Márk evangéliumából hozott Igével, „*ne félj, csak higgy...*” bátorította a diákokat, a pedagógusokat, a munkatársakat.

Hálás köszönet a kollégáknak, szülőknek, diákoknak és mindenkinek, aki ebben a rendkívüli, rendhagyó helyzetben segítette, segíti a közös munkát. Kérem, hogy továbbra is hordozzák imádságban iskolánkat.

Intézményünk erre az évre választott igéjével köszöntök mindenkit kollégáim nevében is:

„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Jn 8,12

Bencze Péter igazgató

A mi gimnáziumunkról

A 2020/2021-es tanévben új gimnáziumi épület-együttesünkben a 9-11. évfolyamokon immár öt osztállyal indítjuk el az új tanévet a rendkívüli helyzetben is a hagyományos módon.

A 9. évfolyam három osztályában összesen 72 tanuló kezdi középiskolai tanulmányait nálunk.

Mivel az általános iskolai felújítás belenyúlik a tanévbe, isteni gondviselés, hogy az új épületekben van szabad teremkapacitás, ahová így most el tudjuk helyezni a felsős diákokat. Persze, jó reménységünk az, hogy 2-3 év alatt teljesen belakja a gimnáziumi növendéksereg a Rákóczi út ezen oldalát.

Gimnazista diákjainkat a vírusveszély miatt nem tudtuk elvinni Balatonakaliba a tervezett gólyatáborba, így helyben tartunk nekik gólyanapokat az első rövid hét három napján. Minden nap kapnak lelki táplálékot, áhítaton és lelki tartalmú előadáson vesznek részt, valamint a friss levegőn csapatépítés céljából számháborút és közös főzést szervezünk nekik.

Terveink szerint a jövő héten már gőzerővel beindul a tanítás. Kérjük a testvéreket, hogy foglalják fohászaikba intézményünket is az itt dolgozókkal és tanulókkal együtt, hogy zavartalanul, teljes figyelmünket a szakmai munkára összpontosítva, lehetőleg iskolai keretek között végezhessük továbbra is a feladatainkat! Köszönjük mindenki támogatását!

Kúti László gimnáziumi igazgatóhelyettes

Lógok a szeren!

*avagy rendhagyó kerékpártúrai beszámoló a rózsakertis 8.c osztálytól
Karinthy-féle átiratban*

Azt, hogy az izmaim még fejletlenek s lábaim is nagyon gyengék, azt én tudom nagyon jól. De nem tudhatjátok, hogy mi lakik bennem! Én is csak homályosan sejtem, borzongva gondolkodom rá, olyankor, mikor könnyedén simul rám a rózsakertis póló, a bukósizak és a biciklis kesztyű. Igaz: Ákos egykerekezve teszi meg a Balatonfüred – Szigliget utat és a König ugyanez alatt a táv alatt négy biciklit rak össze és szerel szét újból, hogy aztán megint összerakhassa, de öbennük, ugye, nyers erők dolgoznak, formátlan ösztönök. Énbennem pedig maga a Bölcsesség munkálkodik tekerés közben! Én másféle ember vagyok. Én értem a tudományokat, tehát kiszámítom előre, hogy hány kalóriára lesz szükségem a Csopak-Tihany-Csopak távon és pusztán annyi müzliszeletet teszek a táskámba. Előre tervezek az artézi kutak és a természetben előforduló sziklaforrások távolságával, ezért a kulacsomban eleinte csupán 0,7 deciliter vízre lesz szükségem, hiszen azt újra fogom tölteni! Alkalmanként csupán 2 deciliter vizet veszek majd magamhoz, ami 20 centiliter és 200 milliliter, tulajdonképpen brit császári folyadék-mértékegységben is megadhatnám nektek (0.04 gal), ha ez bármit is jelentene, a lényeg azonban, hogy győzedelmeskedni fog az ész az erő felett és táskámat nem fogom nehezíteni feleslegesen bepakolt holmikkal, csavarkulcsokkal és egyéb női ketyerékkal. Biciklimet előre felkészítettem a megadott előírásoknak megfelelően. A hidraulikus tárcsaféket feltöltöttem, a teleszkóp szimeringgyűrűjét beállítottam, a „Wheel up - légáteresztő design silica géllal” ellátott ülőem csavarjait újra meghúztam és a „Shimano Dura-Ace ST-9070: hatékony kialakítás, további tömegcsökkentés, letisztult megjelenés, ergonomikus bilincsforma, karbon fékkar, szélesebb működési tartomány, programozható többfokozatú funkció, 237 gramm/pár fékváltókar tömegű szettre” is gondom volt!

Egyelőre még nem számoltam a várható menetszéllel, de a Garmin EDGE EXPLORE 010-02029-10-es navigációs gps-em segítségével és a műholdas frissítésekkel biztos vagyok benne, hogy öltözékemet is a legjobban fogom megválasztani! Még nem bicikliztem soha 20 kilométernél többet egyszerre, de mi lesz, ha ez alkalommal sikerül? Csodálatos lény jelenik meg ez esetben majd a világ színpadán; tüneményes ember, akihez képest Jókai hősei közönséges tucatemberek. Képzeljétek el, hogy egy napon ilyen újságcikk jelenik meg a lapokban: "Érthetetlen és nagyszerű teljesítmény kápráztatta el tegnap a Keszthelyen összegyűlt álmélködő közönséget. Egy rózsakertis diák, akiről eddig senki se hallott (itt az én nevem következik) 4:34:40-es idővel tekerte körbe a Balatont, ezzel kereken egy percet vert a korábbi

rekorder, Simon Péter eredményére. Biciklizése közben sikerrel oldotta meg Hegedűs Tamás tanár úr lehetetlenül nehéz matematikai feladványát, miszerint: „Egy dobozban öt számkártya van: 1,2,3,4,5. Bertalan kihúz egy kártyát, majd utána egy másikat is kihúz. A két kihúzott kártyát a húzás sorrendjében egymás mellé teszi, és így egy kétjegyű számot kap. Írd le a fenti szabálynak megfelelő módon előállítható összes kétjegyű számot, amely hárommal osztható!”, sőt: Borbás Marcsinak új receptötletekkel is előállt az út végére! A Keszthelyen jelen volt világhírű színészek sírva tolongtak a dobogó felé, hogy kezet szoríthassanak az alig tizennégy éves zsenivel. De az ifjú szerényen és nyugodtan mosolygott csupán, s egy váratlan mozdulattal a dobogóra ugorva, kézállásba helyezkedett, majd három salto mortale-t csinálva a megdöbbent közönség fölött, elkapta a feje fölött húzódó vasrudat, és azon szédítő halálforgásokat végezve, átugrott a kilencméternyire elhelyezett fagyizó pultjához, de úgy, hogy kézállásban maradt azért, hogy rendelését ebben a testhelyzetben adja le, megdöntve eddig minden korábban elképzelhető Guinness-rekordot... "

Azt, hogy az izmaim még fejletlenek s lábaim is nagyon gyengék, azt én tudom nagyon jól. De arról igazán nem én tehetek, hogy egy útfélre szóródott csavar beleállt a kerekembe és ezért az első párszáz méter után Barnabás bácsi 25 éves biciklijén kellett folytatnom az utat. Így most nem lehettem rekorder. De egyszer majd megtudhatjátok, hogy mi lakik bennem!

Dizseri Barnabás és a 8. c, azaz volt 8.c osztály

Nyári Református Kalandtáborok

Az élet átírta az eredetileg tervezett jövőnk-megyünk programot, de cseppet sem bántuk, hiszen sok izgalmas kaland várt ránk Budafokon is a református templom közösségi termében és a környéken is.

Két héten át kalandoztunk 20-20 gyermekkel a Biblia világában. Volt bibliai történettel összekötött meseszöveg Keczán Anikó vezetésével, izgalmas templomkert-bejárás bibliai növények után kutatva, valamint József életútjának megismerése Ábrahám Angélával.

Állandó, megunhatatlan programunk volt a reggeli kézműveskedés és foci, egész nap virtuális kártyán KALANDOSOKAT, azaz a tábor pénzét gyűjtöttük; aki segített, valamint a programok aktív résztvevője volt, kedveskedett valamivel társainak, az máris gyarapíthatta számláját. Persze levonás is volt, de meglepően kevés, hiszen mindenki kiéhezett már a közösség adta kalandokra, így fegyelmezni szinte nem is kellett, mindenki tette a dolgát.

Külső helyszínen slágerlistáján a DunaFok és a Dunapart nyert.

Az első héten vendégként a kerületi mentőszolgálat egy fiatal munkatársa a nyári balesetekről és megelőzésükről beszélt nekünk. A második héten a Herman Ottó Intézet két munkatársa tartott interaktív foglalkozást sok játékkal, izgalmas természetismereti, környezetvédelmi feladatokkal.

A hét kedvenc programja a rendőrségen tett látogatásunk lett, ahol megtudtuk, hogy hogyan lehetünk biztonságban egyedül otthon és biciklizés közben is. A legizgalmasabb az volt, amikor bezártak bennünket a fogdába, majd kipróbálhattuk, milyen egy rendőrautóban ülni.

Volt Kalandcirkusz, másodjára pedig Kalandszínházi előadás is, ahol bármelyikünk felléphetett.

Akiket pedig nem vonzottak „a világot jelentő deszkák”, azok részt vettek a szervezésben. A nagyobb fiúk feladatként a zene biztosítását vállalták el, ami megadta az előadások szuper alaphangulatát.

Az ebéd mindig gyerekbarát és finom volt. Persze, ezt sem akárhol fogyasztottuk el. A közösségi terem az ebédek idejére Kalandos Étteremmé vált, ahol ennek megfelelően ettünk, viselkedtünk. Önmagunk asztalát pontoztuk naponta. Szerencsére végül mindenki nyert, hiszen gyakoroltuk az éttermi etikettet is.

A vírushelyzet miatt a táboroknak külön szabályzata volt, ami protokollt szabott meg a kézfertőtlenítésre, maszkviselésre bizonyos helyeken, de ez nem vette el a kedvünket!

Jövőre is KALANDRA FEL!

Horváthné Szabó Mária és Ábrahám Angéla

Nyári emlékek volt diákjaimmal

Az idei rendkívüli tavaszi-nyár eleji időszak megnehezítette, hogy szép ünnepeken búcsúzzon el pedagógus tanítványaitól, hogy egy közösség szétrebbenése előtt még meghitt pillanatokat éljenek át együtt.

Nekem és osztályomnak segítségére sietett a szülői közösség. Egyik diákomnál egy nagyon vidám kerti vígasságot rendezhettünk! Volt ott hideg üdítő, kertben sült finomságok, édesanya által készített hatalmas torta és egy igazi strandröplabda pálya. Micsoda pontok születtek ott! Még középiskolát végzett testvér is beállt közénk, látva jókedvünket.

Végre tudtunk kötetlenül beszélgetni szülőkkel, és gyerekek önfeledten tölthették el egymással az utolsó közös együttlét óráit. Az ilyen pillanatokért éri meg ezt a hivatást választani, ahol a gyermek értelmével, lelkével ismerkedhet meg az, aki arra igazán kíváncsi.

Augusztus elején, hogy diákjaim a szülői óvó tekintetektől távol is lehessenek még együtt, egy hamisítatlan Balaton-parti napot töltöttünk el. Kalandos vonatút után érkeztünk meg Balatonföldvár állomására. Irány a strand! Mire észbe kaptam, a kis csoport már a tóban fickándozott. A Nap égető sugaraitól felhők védtek minket, de érezhettük a nyár melegét is. Jöhetett a hamisítatlan jégkása, a vízpartra rendelt finom pizza és a vízibicikli! Hatalmas élmény volt a hűs, tiszta, mély vízbe ugrálni a járgányokról, majd úszni hosszú percekig. Estefelé lángosozás, palacsintázás után a nyári záporokkal nem sokat törődve sétáltunk még egyet a hajókikötőben.

Már délután kérdezték tőlem, mikor jövünk legközelebb? Csak remélni tudom, jövőre ismét összegyűlhetünk és örülhetünk egymásnak!

Hálás vagyok a rózsakerti iskola 8. a osztályos tanulóinak és szüleiknek szeretetükért, négy feledhetetlen évemért!

Dizseri Péter